

Sygn. akt III RC 58/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2022 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **sędzia Tomasz Simiński-Stanny**

Protokolant **stażysta Weronika Góralska**

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2022 roku w Grudziądzu

sprawy z powództwa **małoletnich L. J. (1) i B. J. działających przez matkę M. J.**

przeciwko **K. J.**

o podwyższenie alimentów

orzekł:

I. podwyższa od pozwanego K. J. alimenty na rzecz małoletnich L. J. (1) i B. J. z kwot po 400,-zł (czterysta złotych) miesięcznie ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27.09.2013 r. w sprawie I C 1208/13 do kwot po 600,-zł (sześćset złotych) miesięcznie, tj. łącznie 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 25.01.2019 r., płatne do 10. dnia każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletnich powodów – ich matki M. J., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nadaje wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. odstępuje od obciążenia strony powodowej obowiązkiem częściowego zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje pobrać od pozwanego K. J. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 250,-zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 58/19

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie L. J. (2) i B. J., działający przez przedstawiciela ustawowego - ich matkę M. J., w dniu 25 stycznia 2019 r. złożyli do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko K. J. o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, łącznie do kwoty 1600 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10. dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 1 lutego 2019 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki w płatności każdej z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, że od czasu zasądzenia pierwotnej renty alimentacyjnej istotnie wzrosły ich koszty utrzymania, a pozwany znajduje się w dobrej sytuacji finansowej. Podnieśli, że pozwany oprócz alimentów i zajęć sportowych dla syna nie partycypuje w kosztach utrzymania powodów. Ponadto podali, że pozwany spędza mniejszą ilość czasu z dziećmi niż miało to miejsce w 2013 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. J., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości. Na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2022 r. wyraził zgodę na podwyższenie alimentów o 100 zł na każde z dzieci i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie zakwestionował wzrost wydatków na utrzymanie małoletnich dzieci. Podał, że zarówno on, jak i jego matka aktywnie uczestniczą w życiu dzieci i łożą dodatkowe środki na ich utrzymanie. W jego ocenie matka małoletnich zaniedbuje dzieci, nie kupuje im nowej odzieży i niezbędnych lekarstw.

W dniu 18 grudnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu zawiesił z urzędu niniejsze postępowanie na czas trwania sprawy o ustalenie miejsca pobytu małoletnich B. i L. J. (2) oraz zmianę wyroku rozwodowego w części dotyczącej władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi (sygn. akt III Nsm 1204/19).

Postanowieniem z dnia 20 września 2021 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu podjął postępowanie w sprawie wobec prawomocnego zakończenia postępowania prowadzonego pod sygn. akt III Nsm 1204/19.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu skierował strony niniejszego postępowania do mediacji. Strony nie doszły jednak do porozumienia i nie zawarły ugody przed mediatorem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni B. J. ur. (...) i L. J. (2) ur. (...) są dziećmi M. J. i K. J..

Wyrokiem z dnia 27 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 1208/13 Sąd Okręgowy w Toruniu rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. i K. J., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi B. i L. J. (1) powierzył ich matce, zaś ojcu ograniczył tę władzę do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci związanych z ich wychowaniem, nauką i leczeniem. Ponadto Sąd Okręgowy w Toruniu nałóżł na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci, i udziałem pozwanego w tych kosztach zasądził od K. J. alimenty w kwotach po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. w łącznej kwocie po 800 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III Nsm 1204/19 oddalił wnioski K. J. o ustalenie miejsca pobytu małoletniego B. J. w miejscu zamieszkania ojca i o zmianę wyroku rozwodowego w części dotyczącej władzy rodzicielskiej nad małoletnimi B. i L. J. (2) oraz rozstrzygnął o istotnej sprawie małoletnich i zezwolił M. J. na zapisanie dzieci do Niepublicznej Szkoły Podstawowej w W..

(Fakty bezsporne, a nadto dowód:

- odpis aktu urodzenia - k. 6-7 akt,
- treść wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu - k. 8-8v akt,
- treść postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu - k. 226-226v akt.)

W chwili ustalania pierwotnej renty alimentacyjnej małoletni B. J. miał ukończone 5 lat, zaś małoletnia L. J. (1) miała niespełna 3 lata. Obecnie małoletni B. ma 14 lat, a małoletnia L. ma niespełna 12 lat. Oboje uczęszczają do Niepublicznej Szkoły Podstawowej w W. - B. do VIII klasy, a L. do VI klasy. Dzieci mieszkają w bliskiej odległości od szkoły (ok. 600m), zatem matka nie musi ponosić wydatków na ich dojazdy.

Szkoła małoletnich często organizuje wycieczki szkolne, wyjścia do kina i teatru. Ponadto matka małoletnich opłaca im ubezpieczenie, składki na (...), ksero, itp.

Małoletni powodowie są zasadniczo zdrowymi, prawidłowo rozwijającym się dziećmi. Małoletnia L. choruje jednakże na astmę, co wiąże się z przyjmowaniem znacząco refundowanych leków wziewnych. Ponadto obojgu małoletnich sezonowo zdarzają się zaziębienia.

Obecnie matka małoletnich nie opłaca dzieciom żadnych dodatkowych zajęć sportowych. Małoletni B. wraz z ojcem uczęszcza na siłownię i ojciec ponosi koszty karnetu. Dodatkowo chłopiec jeździ na hulajnodze na Skateparku w G.. Małoletnia L. w przeszłości uczęszczała na lekcje jazdy konnej, zaś małoletni B. na treningi piłki nożnej. Z czasem dzieci znudziły się tymi zajęciami i z nich zrezygnowały.

Zarówno matka małoletnich, jak i ich ojciec zabierają dzieci w okresie wakacyjnym na wczasy np. nad morze lub w góry.

Małoletni powodowie obecnie mieszkają z matką i jej partnerem B. S. w domu jednorodzinnym. Nieruchomość ta stanowi własność konkubenta matki małoletnich. Matka małoletnich dokłada się do kosztów utrzymania domu, które wynoszą około 1500 zł miesięcznie. (...) matki małoletnich samodzielnie spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty za zakup tej nieruchomości.

M. J. ma 38 lat i posiada wykształcenie w zawodzie pedagoga. Jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna. Spodziewa się narodzin kolejnego dziecka.

W przeszłości matka małoletnich pracowała jako pracownik biurowy oraz była zatrudniona w przedszkolu, otrzymywała wówczas wynagrodzenie w wysokości płacy minimalnej. Pracowała również jako pośrednik w obrocie nieruchomościami i osiągała z tego tytułu dochód w wysokości około 3000 zł miesięcznie. Nadal dorabia pracując w biurze nieruchomości.

Matka małoletnich rozważa otwarcie własnej działalności gospodarczej, chciałaby świadczyć usługi ślubne (strojenie sali, przejazd samochodem itp.). Zamierza ubiegać się o dofinansowanie do otwarcia działalności gospodarczej z Powiatowego Urzędu Pracy w G..

Pozwany K. J. ma 46 lat i posiada wykształcenie techniczne w zawodzie pracownika budowlanego. Faktycznie jest przedsiębiorcą i rolnikiem.

Pozwany mieszka w domu jednorodzinnym, położonym w miejscowości M. k. G.. Nieruchomość ta stanowi majątek wspólny byłych małżonków. Pozwany prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Jego główne źródło dochodu stanowi prowadzona przez niego działalność rolnicza i handel obwoźny na targach. Ojciec małoletnich powodów uprawa głównie zboża i kukurydzę.

Pozwany na terenie gminy G. posiada we współwłasności małżeńskiej budynek mieszkalny, tereny mieszkaniowe o pow. 1275m² oraz las o powierzchni 0,2795 ha. Ponadto samodzielnie posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 14,3606 ha fizycznych, co stanowi 8,1100 ha przeliczeniowych oraz las o pow. 4,7800 ha. Z kolei na terenie gminy G. posiada grunty orne o pow. 77,2765 ha fizyczne, co stanowi 61,5133 ha przeliczeniowe. Natomiast na terenie gminy Ł. posiada grunty rolne o pow. 7,0800 ha fizycznych, tj. 8,27 ha przeliczeniowych. Pozwany jest również właścicielem jeziora H., które jako łowisko, odpłatnie udostępnia wędkarzom.

Pozwany pobiera dopłaty do prowadzonej działalności rolnej z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w wysokości około 30 000 zł rocznie.

K. J. ma do spłaty liczne zobowiązania kredytowe sięgające kwoty 1 000 000 zł. Ponadto spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty w obecnej walucie na zakup domu w M.. Obecnie miesięczna rata kredytu hipotecznego wynosi około 900 zł. Na koniec roku pozwany będzie musiał spłacić 50 000 zł kredytu gotówkowego. Ma również do spłaty kredyt w kwietniu i maju. Nie ma zaległości w spłacie zobowiązań.

Stałe miesięczne koszty utrzymania pozwanego obejmują: 350 zł - energia elektryczna, 95 zł - abonament TV, 1200 zł - olej opałowy (w sezonie grzewczym), 30 zł - gospodarowanie odpadami, 150 zł - wywóz nieczystości, 400 zł - składka na Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Pozwany regularnie łoży na rzecz dzieci alimenty ustalone wyrokiem rozwodowym. Małoletni spędzają z tatą średnio co drugi weekend oraz pojedyncze dni w ciągu tygodnia. Pozwany daje dzieciom kieszonkowe w łącznej wysokości 56 zł miesięcznie oraz kupuje dla nich odzież i obuwie. Ponadto, gdy dzieci spędzają z nim czas ponosi koszty ich wyżywienia. Nabył dla nich odzież narciarską, rowery i telefony.

(Dowód:

- umowa o pracę - k. 9-11v akt,
- powiadzenie dokonania płatności - k. 20-38, 57, 240-247 akt,
- potwierdzenie odebrania pieniędzy - k. 39-53 akt,
- paragony i faktury - k. 60-63, 65-74, 112-116, 140-152, 178, 192-202, 237-239, 290-297 akt,
- zaświadczenie o uczęszczaniu na j. angielski - k. 64 akt,
- fotografie - k. 79-81, 335-337 akt,
- wydruk strony internetowej łowiska H. - k. 82-84 akt,
- treść książki wieczystej - k. 85-96 akt,
- treść wiadomości - k. 97-104 akt,
- umowa najmu lokalu - k. 105-106 akt,
- zaświadczenie o zatrudnieniu - k. 107 akt,
- wyciąg z karty kredytowej - k. 108-110 akt,
- umowa pożyczki gotówkowej - k. 166 akt,
- zaświadczenie o wysokości dochodu - k. 167, 255 akt,
- informacja o wysokości zadłużenia - k. 168-176 akt,
- polisa ubezpieczenia - k. 177 akt,
- informacja o składce KRUS - k. 179-180 akt,
- zaświadczenie wydane przez Wójta Gminy G. - k. 136, 252 akt,
- decyzja o wysokości zobowiązania podatkowe k. 182-186, 188 akt.
- decyzja (...) k. 187 akt,
- decyzja Prezydenta G. - k. 236 akt,
- zaświadczenie Wójta Gminy G. - k. 251,
- zaświadczenie Burmistrza Miasta i Gminy Ł. - k. 253 akt,
- zeznania świadka H. J. - k. 303-304 akt,
- zeznania powódki M. J. - k. 118-118v, 333-333v, 348v-349 akt,

- zeznania pozwanego K. J. - k. 349v-350v akt.)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w toku postępowania dokumentów, a także na podstawie zeznań świadka H. J. oraz zeznań powódki M. J. i pozwanego K. J..

Wiarygodność zgromadzonych w sprawie dokumentów w większości nie budziła wątpliwości. Jedynie przedstawione przez stronę powodową i pozwaną kopie paragonów, które miały świadczyć o wydatkach czynionych na rzecz małoletnich dzieci budziły wątpliwości w zakresie swojej przydatności dowodowej. Na podstawie tego typu dokumentów nie sposób bowiem stwierdzić kto dokonywał zakupów i w jakiej części produkty te były przeznaczone na dzieci, o ile w ogóle dotyczyły potrzeb małoletnich B. i L. J. (2). Sąd w tym zakresie wykazał więc daleko idącą nieufność i ostrożność.

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadka H. J., choć ustalając stan faktyczny w oparciu o te zeznania sąd wziął pod uwagę, iż świadek jest zaangażowana emocjonalnie w trwający pomiędzy stronami konflikt i nie zawsze jest w stanie dostrzec obiektywny przebieg wydarzeń.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki M. J. i pozwanego K. J., w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym. Z dalego idącą ostrożnością sąd podszedł do kwestii rzeczywistego stanu zdrowia pozwanego i przyczyn ewentualnie ograniczających osobiste wykonywanie pracy w ramach działalności gospodarczej.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy natomiast, w myśl art. 135 § 1 i 2 k.r.o., od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez „zmianę stosunków” należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych (w szczególności określonych w art. 133 i 135 KRO). Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego (tak uchw. SN ((...)) z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4).

W przedmiotowej sprawie sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa wykazała zasadność podwyższenia alimentów z ustalonej pierwotnie kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie na każde z małoletnich dzieci.

Od czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie o sygn. akt I C 1208/13 minął okres 9 lat i sąd nie miał wątpliwości, że potrzeby małoletnich powodów przez ten okres istotnie wzrosły. W chwili ustalania pierwotnej renty alimentacyjnej małoletni powodowi mieli bowiem odpowiednio 3 i 5 lat, a ich potrzeby ograniczały się do tych najbardziej podstawowych. Obecnie dzieci są już w wieku nastoletnim, mają bowiem odpowiednio 12 i 14 lat. Zatem choćby ze względu na ich rozwój psychofizyczny mają zdecydowanie większe potrzeby niż miało to miejsce w 2013 r. Ponadto pojawiły się zupełnie nowe wydatki związane z ich utrzymaniem, tj. wydatki na edukację. Matka małoletnich jest zobligowana do wyposażenia dzieci we wszystkie niezbędne przybory szkolne, tj. plecak, piórniki, artykuły papiernicze i kreślarskie, strój na zajęcia wychowania fizycznego, a także opłacić ubezpieczenia, wyjścia

klasowe, wycieczki szkolne oraz pozostałe składki szkolne. Wprawdzie rodzice dzieci w wieku szkolnym, na początku roku szkolnego otrzymują 300 zł na zakup wyprawki, jednak zasady doświadczenia życiowego wskazują, że kwota ta nie jest wystarczająca na zakup całego wyposażenia. W ocenie sądu zwiększyły się również wydatki na zakup obuwia i odzieży dla małoletnich oraz koszt ich wyżywienia, z uwagi na wiek dzieci i ich intensywny wzrost. Pojawiły się wydatki na Internet, choćby ze względu na możliwość wprowadzenia nauki zdalnej lub hybrydowej oraz zwiększyły się wydatki na rozrywkę i rozwój zainteresowań. Ponadto zasady doświadczenia życiowego wskazują, że wraz z wiekiem zwiększają się potrzeby dzieci w zakresie zakupu kosmetyków i artykułów higienicznych. Sąd w tym miejscu dostrzega pewien brak logiki w stanowisku pozwanego, który z jednej strony dostrzegał, że dzieci chodzą np. w podniszczonych ubraniach, a z drugiej strony nie łączył tego faktu, z tym że płacone przez niego alimenty nie są wystarczające. Zamiast tego twierdził, że matka małoletnich niejako „złośliwie” nie kupuje dzieciom niezbędnej odzieży, czy nawet lekarstw i wyżywienia. Gdyby matka małoletnich rzeczywiście zaniedbywała swoje obowiązki wobec dzieci, to z pewnością Sąd uwzględnił wniosku pozwanego złożone w sprawie I. N. (...). Tak się jednak nie stało. Ponadto, gdyby dzieci były zaniedbane, czy wręcz niedożywione zapewne nauczyciele czy wychowawcy szkolni dostrzegliby ten fakt i poinformowali odpowiednie instytucje, w tym sąd. Sąd jednak nie powziął żadnych niepokojących informacji o sytuacji małoletnich powodów. Dodatkowo sąd pragnie podkreślić, że fakt, iż pozwany czyni dodatkowe nakłady na rzecz małoletnich dzieci nie zwalnia go z obowiązku łożenia alimentów. To bowiem matka małoletnich powodów sprawuje nad dziećmi codzienną opiekę i musi zapewnić im miejsce zamieszkania, ponieść codzienne koszty ich wyżywienia, zapewnić im środki kosmetyczne i higieniczne, zakupić niezbędne przybory szkolne itp. Fakt, że pozwany również kupuje dzieciom odzież lub ponosi koszty ich wyżywienia lub rozrywki, gdy dzieci znajdują się pod jego opieką, nie zmienia faktu, że to na matce spoczywa główny ciężar wychowania i utrzymania dzieci.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia oraz zasady doświadczenia życiowego sąd uznał, że od września 2013 r. usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów zwiększyły się po około 400 zł miesięcznie, przy czym pozwany powinien zostać obciążony połową tych wydatków, tj. kwotą po 200 zł na każde z dzieci.

Ustalając wysokość alimentów zasądzonych od pozwanego K. J. Sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go alimentami w łącznej kwocie 1200 zł miesięcznie mieści się w jego możliwościach zarobkowych i majątkowych.

Zgodnie z utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie poglądem możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że: „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem - najczęściej - wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty Sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”. Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie.

Pozwany prowadzi duże gospodarstwo rolne, zajmuje się handlem obwoźnym oraz posiada dochód z łowiska H.. Sąd nie dał wiary pozwanemu w zakresie w jakim twierdził, że jego możliwości zarobkowania są ograniczone z powodu silnego bólu kręgosłupa, a ponadto jego sytuacja finansowa jest trudna z powodu wysokich rat kredytów. W pierwszej kolejności sąd pragnie wskazać, że ojciec małoletnich powodów mimo, że przedłożył zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy w dniu 28 maja 2022 r. z powodu problemów z kręgosłupem, w rzeczywistości w tym dniu był na targu, gdzie zajmował się handlem obwoźnym, obsługując klientów. Ponadto mimo znajdowania się w tym czasie w bliskiej odległości od budynku sądu nie stawił się na wyznaczonej w tym dniu rozprawie. Pozwany nie był w stanie w sposób logiczny wytłumaczyć dlaczego w tym czasie był w stanie zajmować się sprzedażą artykułów spożywczych na targowisku, ale już nie był w stanie wziąć udziału w rozprawie, choćby w formie zdalnej. Ponadto pozwany, powołując

się ból kręgosłupa, odwołał spotkanie z małoletnimi powodami, jednak zamiast przebywać w domu udał się na koncert. Stąd w ocenie sądu rzekoma choroba pozwanego została powołana tylko na potrzeby niniejszego postępowania, a w rzeczywistości nawet jeśli ojciec małoletnich powodów odczuwa bóle kręgosłupa, to nie uniemożliwiają mu one normalnego funkcjonowania oraz pracy w gospodarstwie.

Ponadto zdaniem sądu sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego nie jest tak trudna, jak próbował to wykazać w niniejszym postępowaniu. W pierwszej kolejności sąd pragnie wskazać, że pozwany posiada duży majątek osobisty w postaci licznych gruntów ornych o łącznej powierzchni prawie 100 ha fizycznych, a dodatkowo posiada ok. 4 ha fizycznych lasu. Gdyby sytuacja materialna pozwanego była tak trudna, to z pewnością kierując się rachunkiem ekonomicznym, sprzedałby część gruntów, aby spłacić swoje zobowiązania. Zamiast tego pozwany zaciąga kolejne pożyczki i powiększa swój majątek. Pozwany jest również właścicielem łowiska, z którego czerpie dochód oraz od wielu lat zajmuje się sprzedażą artykułów spożywczych na targowiskach. Gdyby w rzeczywistości żadna z tych działalności nie przynosiła mu dochodu, a jedynie koszty, to pozwany, jak każda rozsądna, kierująca się rachunkiem ekonomicznym osoba, zrezygnowałby z tych form zarobkowania i np. zaczął poszukiwać pracy najemnej. Pozwany jednak nie ma takich planów i dalej skupia się na działalności rolnej oraz handlu. Sąd pragnie również zauważyć, że z przedstawionych przez pozwanego dokumentów finansowych wynika, że nie posiada on żadnych zaległości z spłacie zadłużenia, a zatem musi posiadać dochody pozwalające na ich terminową spłatę. Dalej, pozwany mimo, że od rozwodu z matką małoletnich minął okres 9 lat nie czyni starań, aby dokonać podziału ich majątku wspólnego. Z pewnością dokonanie tego podziału pozwoliłoby pozwanemu na choćby pozbycie jednego z obciążeń, a mianowicie kredytu hipotecznego w obcej walucie. Pozwany jednak mimo propozycji ze strony byłej małżonki nie zdecydował się na dokonanie zgodnego podziału majątku.

Wszystkie te okoliczności wskazują na to, że w rzeczywistości sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego jest znacznie lepsza, niż pozwany starał się wykazać w toku niniejszego postępowania. Wobec powyższego sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go alimentami w łącznej wysokości 1200 zł miesięcznie nie będzie stanowić dla niego nadmiernego obciążenia.

W tym stanie rzeczy sąd podwyższył od pozwanego K. J. alimenty na rzecz małoletnich L. J. (1) i B. J. z kwot po 400,-zł miesięcznie ustalonych do kwot po 600,-zł (sześćset złotych) miesięcznie, tj. łącznie 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, poczynają od dnia wniesienia pozwu, płatnych do 10. dnia każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletnich powodów – ich matki M. J., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części jako niezasadne, o czym orzekł w punkcie II. wyroku.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie III. wyroku na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., gdyż sprawa dotyczyła roszczenia alimentacyjnego.

Pozwany korzystał z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem. Zgodnie zaś z zasadą stosunkowego rozdziału kosztów, strona powodowa powinna zostać obciążona 50% stawki adwokackiej. Jednakże uwzględniając charakter roszczenia alimentacyjnego oraz fakt, że koszty procesu zostałyby de facto ściągnięte z zasądzonego roszczenia, sąd zastosował regułę wynikającą z art. 102 k.p.c. i odstąpił od obciążenia małoletnich powodów kosztami procesu.

Wartość przedmiotu sporu w przedmiotowej sprawie wynosiła 9600 zł. Opłata sądowa od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 500 zł i nie została uiszczona przez stronę powodową, z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, dalej: u.k.s.c.). Strona powodowa wygrała niniejszą sprawę w 50%. Zatem Sąd, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 100 zd. pierwsze k.p.c., obciążył pozwanego stosunkową częścią opłaty sądowej, tj. kwotą 250 zł, zaś w pozostałym zakresie na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c., nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa.